

Den stromů byl úžasným zážitkem

Ve středu odpoledne se rozpršelo a Majáček byl smutný, protože měl domluvenou noční procházku arborem Střední lesnické školy v Hranicích. Ale paní Ryšková nás přesvědčila, že se může za každého počasí. Vždyť v lese nemusí být jen sucho. Já jsem si myslela, že tam se svými dětmi budu jediná, která večer děti vytáhla od televize, ale vítala mě dvě pobíhající světýlka. Adámek s mladším bráškou Martinem přemluvili maminku a přijeli taky.

U hlavního vchodu do lesnické školy nás čekali lesáci a lesačky. Najednou se začala sjíždět auta, přicházejí další a další děti a rodiče. Všichni perfektně vybaveni pláštěnkami a světýlky. Víte kolik nás nakonec přišlo? Bylo to přes padesát dětí a rodičů!!!!

Nejen Majáčníci, ale i několik dětí s rodiči z Mateřské školy v Bělotíně. Večer začal slavnostními fanfárami sedmi trubačů. Řekli jsme si, co nás bude čekat a jak se máme v lese chovat. A pak jsme po skupinkách vycházeli na cestu po Arboretu. Devět stanovišť bylo plných překvapení.

Dravý pták jestřáb seděl ve větvích, na pařezu čekali broučci, kobylky i mravenci, v křoví si pochutnával na sladkých listících srneček, kterého jsme se vůbec nebáli a dokonce jsme si ho mohli pohladit, na rybníce přiletělo několik kachen a svolávaly se k večeri, najednou kolem nás prolétl netopýr. To jsme se trochu polekali, ale byl to hodný netopýr. Jenom jako, tak jsme si ho mohli prohlédnout, nekousal ani neuletěl.

Ale čekali nás velké překvapení! Za stromem, kde se vzalo, tu se vzalo obrovské divoké prase. V tu chvíli by se v dětech i dospělých krve nedořezal, všichni stáli jako přikovaní. Museli jsme se ale smát, když jsme zjistili, že v kůži divočáka je šikovný lesák a jeho kamarádi dělali zvuky.

V té tmě a při dešti si pak dodala jedna dívenka odvahy a řekla: „Už vím, proč se říká, že smrdí jako pra..!“ Ta kůže

Napsali jste nám

navlhla a asi si vzpomněla, kde se bývalý pán divočák pohyboval. Jak si vyhrabával potravu rypáčkem a pak se rochnil někde v blátě. Sotva jsme si oddechli, už na nás čekala kmotra liška. Lehce se pohybovala lesem a zlatým očáskem nám mávala mezi stromy.

A my se těšili na sladkou odměnu. Když došla poslední skupinka, začali se scházet i lesáci a lesačky, kteří byli na stanovištích i na stezkách, abychom nezabloudili. Starali se o nás naprosto perfektně a připravili si úplně úžasný Den (večer) stromů.

Děti odcházely plné zážitků a nových poznatků, rodiče byli nadšení a děkovali, že nic tak skvělého nezažili a ani nečekali. Za to patří studentům Střední lesnické školy v Hranicích pod vedením paní Ryškové a Palacké obrovské poděkování a těšíme se zase na další skvělou akci. V Majáčku se nenuďíme, mnohému se naučíme.

Zaslala Lenka Kopřivová